

Więcej **SZCZĘŚCIA** jest w **dawaniu!**

JOANNA MAJ SAM.
Drużynowa 2. Drużyny
Wrocławskiej św. Klary.
Studentka polonistyki na
Uniwersytecie Wrocław-
skim.

O Liturgii Eucharystycznej część 1 (przygotowanie darów, Modlitwa Eucharystyczna), czyli poznaj i zaangażuj zastęp.

„Jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata.”

Mt 28, 20 b

„Więcej szczęścia jest w dawaniu aniżeli w braniu”

Dz 20, 35 b

Po liturgii słowa rozpoczyna się przygotowanie darów. Ofiarowanie może mieć charakter procesjonalny. Przyniesienie m.in. chleba, wina i wody symbolizuje składanie na ołtarzu tego, co powszednie, niezbędne do codziennego życia, podstawowe, wyraża także zaangażowanie wiernych w liturgię. Jeżeli nie jest wykonywany śpiew i kapłan wypowiada na głos nad darami słowa: „*Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich /wino, które jest owocem winnego krzewu i pracy rąk ludzkich, Tobie go/je przynosimy, aby stał się dla nas chlebem życia /aby stało się dla nas napojem duchowym*”, zgromadzeni odpowiadają: „*Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki*”. Gest obmycia rąk przez kapłana wyraża chęć czystego i owocnego sprawowania ofiary.

Zaangażować zastęp:

Dary – do ołtarza można zanieść wszystko, co z serca chcecie ofiarować, jednakże nie mogą być to dary symboliczne, wszystko musi mieć swój cel i funkcję, dlatego nie miałyby być to kwiaty (do wystroju ołtarza), czy też namiot (który po Eucharystii otrzyma któryś z zastępów), jednak tak niekonwencjonalny komplet warto opatrzyć komentarzem.

Komentarz – nie za każdym razem procesji z darami musi towarzyszyć śpiew, napiszcie krótkie wyjaśnienie, dlaczego niesiecie w darze chleb, wino, podziękujcie za to, co otrzymane z rąk Pana.

Śpiew – wodzirej ma zawsze pod ręką zestaw pieśni na przygotowanie darów. „Ofiaruję Tobie, Panie mój” śpiewane po raz setny przestaje mieć wymowny charakter.

Własna bielizna kielichowa, np. z wyhaftowanymi symbolami FSE.

„[...] rozdzielano według potrzeby.”

Dz 4, 35 b

Wraz z chlebem i winem przynosimy na Eucharystię dary, które mają być wykorzystane na potrzeby wspólnoty, przeznaczone na rzecz potrzebujących. Dobra materialne składane podczas przygotowania darów wyrażają ducha miłości bliźniego, a także współodpowiedzialność za Kościół. Zwyczaj ten nosi miano **kollekty**.

„A gdy nadeszła pora, zajęli miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich:

<<Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami.>>”

Łk 22, 14-15

Modlitwa Eucharystyczna (anafora) to dziękczynienie, konsekracja, szczyt i centrum celebracji.

Podczas **prefacji** (z łac. *wstęp*) Kościół dziękuje Ojcu przez Chrystusa w Duchu Świętym za stworzenie, odkupienie, uświęcenie. Forma hymniczna to specyfika prefacji. Jej tekst zależy od okresu roku liturgicznego, świąt liturgicznych, jednak przy końcu prefacji kapłan składa ręce i razem z zebranymi mówi lub śpiewa pieśń chwały *Sanctus*.

W **epiklezie** (z gr. *wezwanie*) Kościół prosi Ojca, aby zesłał Ducha Świętego na chleb i wino, aby Jego mocą stały się Ciałem i Krwią Jezusa Chrystusa i aby ci, którzy uczestniczą w liturgii, stali się jednym ciałem i duszą.

„To jest Ciało moje.” „To jest Krew moja.”

W czasie **opisu ustanowienia** Eucharystii moc słów i działanie Chrystusa oraz moc Ducha Świętego sprawiają, że w chlebie i winie uobecnia się sakramentalnie Ciało i Krew Chrystusa, Jego ofiara złożona na

krzyżu. Dokonuje się przeistoczenie. Podniesienie Najświętszego Sakramentu Eucharystii, w którym uobecnia się cały Chrystus, Bóg i człowiek, ma na celu adorację, tzn. komunię oczu.

Następująca **anamneza** (z gr. *wspomnienie*) to część anafory, w której wspomina się mękę, zmartwychwstanie i ponowne przyście Jezusa Chrystusa. Anamneza nawiązuje do słów Jezusa wypowiedzianych podczas Ostatniej Wieczerzy: „*To czyńcie na moją pamiątkę*” <Łk 22, 19>. Anamneza to wspomnienie uobecniająca.

Podczas **modlitwy wstawienniczej** Kościół podkreśla, że Eucharystia celebrowana jest w jedności z całym Kościołem, w niebie na ziemi, z żyjącymi i zmarłymi, w jedności z papieżem, biskupami, wszystkimi pasterzami Kościoła. Tekst zamykający Modlitwę Eucharystyczną to formuła głosząca wielkość Trójcy Świętej: „*Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, Tobie, Boże Ojczy wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelka cześć i chwala przez wszystkie wieki wieków*”.

Zaangażować zastęp:

nauczcie się kilku melodii części stałych Mszy św., w tym także po łacinie,

podczas całej celebracji niezwykle efektowna może okazać się samodzielnie zrobiona kadzielnica (trybularz),

na przeistoczenie na obozie niech zabrzmia własnoręcznie wykonane dzwonki,

na bardziej uroczystych Mszach św. (np. przed przyrzczeniem) mogą pojawić się akolici, trzymający świece symetrycznie przed ołtarzem.